

næst findes Industri og Handel og anden Væ-
drift udenfor Agerbruget, er ogsaa Folke-
mængden af den allerstørste Betydning, og den
angiver der udtrykkeligt, at der er Familier
tilstede i et vist betydeligt Antal, som leve af
beres Gjerning og som forsøge Velværet i vedkom-
mende Egn. Folketallet er derfor et Moment,
som jeg paa ingen Maade tror bør være ube-
af Betragtningen; til ganske at slyde det ud
tør jeg ikke være med. Dette foreligger imid-
lertid heller ikke for Dieblisset, men der fore-
ligger kun et Forslag om, at man skulde ligne
Halvdelen af Skatten efter Hartkornet, en
Tjerdedeel efter Folketallet og en Tjerdedeel
efter Amtsrådets Skjøn. Dette Sidste lader
det til, at alle de Herrer, der have udtalt sig
i saa Henseende, synes meget godt om, og det
har egentlig været den største Anstødssteen for
Underændringsforslaget, at man har villet ned-
sætte Omraade fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$, men jeg maa dog
tilstå, at jeg tror, man ogsaa kan lægge
smegeten Vægt derpaa. Jeg tvivler vel ikke om,
at det er en Factor, der bør blive staaende i
et vist Omfang, men efter hvad der er mig
bekjendt, have flere Amtsråd ingenlunde altid
fundet det saa let at ligne den Deel af Skatten,
der skulde fordeles efter Skjøn. Dette er en
temmelig vanskelig Opgave, og jeg tør troe, at
der er ikke saa Stæder, hvor Hensynet til
Hartkornet har spillet sin meget store Rolle
ved dette Skjøn. Jeg skal imidlertid indrømme,
at dette er Noget, man vil komme ud af, idet
man lidt efter lidt bedre vil lære at fordele
Summerne efter de Hensyn, der bør tages,
men Spørgsmaalet er nu, om vi skulde ned-
 $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$, saavel med Hensyn til Folketallet
som med Hensyn til Amtsrådets Skjøn. Her-
til vil jeg bemærke, at dette efter min Over-
beviisning er et Spørgsmaal, som ikke er af
overveiende Betydning, og som ikke practisk vil
faae overmaade meget at sige. Jeg veed ikke,
om de Herrer Medlemmer have forsøgt at
gøre sig det klart, hvad Pengebetydningen —
om jeg saa maa sige — af dette Spørgsmaal
egentlig er, men det synes mig dog, at dette
fortjener nogen Opmærksomhed; jeg har saa-
ledes for mig selv opsat et lille Stykke, som
vil vise det, og det er ikke vanskeliggere, end at
jeg godt her mundtlig kan foredrage det. Jeg

har tænkt mig en Commune her i Landet, som
var stillet omtrent paa et Middelstandpunkt,
altsaa en Commune som havde 400 Tdr.
Hartkorn — hvad der omtrent er Gjennem-
snittet af en Communes Hartkorn — og en
Befolkning af 1,300 Mennesker. Jeg antager
at denne Commune, efter Udvalgets Forslag,
har at udrede i Skat 600 Rd. efter Hartkorn,
600 Rd. efter Folketallet og 600 Rd. efter
Amtsrådets Skjøn, altsaa ialt 1800 Rd. Lad
os nu tænke os, at der ved Siden af ligger en
anden Commune, som ligeledes har 400 Tdr.
Hartkorn, og hvis Skatteevne er den samme,
saaledes at den i de to Henseender vil faae
ligesaa meget som den første, men hvor Folke-
tallet er forskjelligt. Lad os tænke os, at dens
Folkemængde er meget forskjellig; f. Ex. 1,600
istedetfor 1,300, hvilket er en betydelig For-
skjel, nemlig henved 25 pCt., og vi ville da
see, hvilken Forskjel det vil gjøre, om Forde-
lingen skeer efter Udvalgets Fleertals eller
Mindretallets Forslag. Efter Udvalgets Fleer-
tals Forslag vil denne Commune komme til at
udrede 1950 Rd. og efter Mindretallets For-
slag 1912 Rd., altsaa en Forskjel paa hele
Communens af 38 Rd., hvilket vil sige, at en
Mand, der betaler en Rigsdaler i Skat i den
ene Commune, faaer i den anden to Skilling
tilbage derpaa; det er hele Forskjellen. De
Herrer ville see, at den er meget ubetydelig,
og derfor forekommer det mig at være mindre
vigtigt, hvilket af disse Forslag der vedtages.
Jeg vil under disse Omstændigheder henlede
Opmærksomheden paa, at Analogien taler for
Udvalgets Fleertals Forslag, thi i Kjøbstæ-
derne skeer Fordelingen netop med $\frac{1}{3}$ efter
Indenrigsministeriets Skjøn, $\frac{1}{3}$ efter Folke-
tallet og $\frac{1}{3}$ efter Assurancesummerne. For
Landcommunernes Vedkommende foreslaaer nu
Udvalgets Fleertal, at $\frac{1}{3}$ skal fordeles efter
Amtsrådets Skjøn, $\frac{1}{3}$ efter Hartkorn og $\frac{1}{3}$
efter Folketallet, og det forekommer mig ikke,
at der findes saa væsentlig forskjellige Hensyn,
som skulde bevæge os til at gaae anderledes
tilværks ligeoverfor Landcommunerne end over-
for Kjøbstadcommunerne. Derfor tror jeg,
det er rigtigst at blive staaende ved Udvalgets
Fleertals Forslag.